

Отаџбина Ђура Јакшић

И овај **камен** земље Србије,
Што претећ сунцу дере кроз облак,
Суморног чела мрачним борама,
О вековечности прича далекој,
Показујући немом мимиком
Образа свога бразде дубоке.

Векова тавних то су трагови,
Те црне боре, мрачне пећине;
А камен овај, ко **пирамида**
Што се из праха диже у небо,
Костију кршних то је гомила
Што су у борби против душмана
Дедови твоји вољно слагали,
Лепећи крвљу срца рођеног
Мишица својих кости сломљене, —
Да унуцима спреме бусију,
Оклен ће некад смело презирућ
Душмана чекат чете грабљиве.

И само дотле, до тог камена,
До тог **бедема** —
Ногом ћеш ступит можда, поганом!
Дрзнеш ли даље? ... Чућеш громове
Како тишину земље слободне
Са грмљавином страшном кидају;
Разумећеш их срцем страшљивим
Шта ти са смелим гласом говоре,
Па ћеш о стења тврдом камену
Бријане главе теме ћелаво
У заносноме страху лупати!
Ал један израз, једну мисао,
Чућеш у борбе страшној ломљави:
„Отаџбина је ово Србина!”

Мотив 1: КАМЕН - особине

Мотив 2: ПИРАМИДА

3. Шта је БЕДЕМ?
синоними (симбол)

ПОТОМЦИ И ПРЕЦИ

МИСаО

ПРИМЕРИ

- Персонификација - _____
Инверзија - _____
Контраст - _____
Поређење - _____
Градација - _____
Епитет - _____
Ономатопеја - _____